

В.о. ректора,
професор

3 ДНЕМ ПРАЦІВНИКІВ ОСВІТИ!

Шановні викладачі академії, дорогі колеги! Найвищою нагородою за працю педагога є успіхи його вихованців. Ми горді за студентів та випускників Української академії банківської справи. Теплі вітання керівників практики, відповідальні посади, віддані молодим фахівцям, підвищений попит на наших дипломованих спеціалістів та магістрів – відмінна оцінка роботи професорсько-викладацького складу академії.

Дозвольте низько вклонитися кожному з вас, дорогі викладачі! Щиро вітаю вас із професійним святом!

Бажаю миру і злагоди у родинях, творчого неспокою у досягненні високої мети – вихованні молодого покоління порядним, освіченим та відповідальним. Хай гарним врожаєм зійде зерно, पोсяне освітянами нашої академії!

В.І. Міщенко

3 ДНЕМ ЮРИСТА!

Шановні викладачі та студенти юридичного факультету! Прийміть сердечні вітання з нагоди Дня юриста!

За останні роки Українська академія банківської справи, завдяки наполегливій праці юридичного факультету, зайняла чільне місце серед вищих навчальних закладів, що готують фахівців-юристів. Вагомими є здобутки науковців факультету, відзначені авторитетними вченими знаних в Україні наукових установ та вищих навчальних закладів. Випускники юридичного факультету академії отримують міцні базові знання, які є запорукою їх успішного майбутнього, а сьогоднішні студенти вдячні за прекрасні умови навчання, турботу та увагу викладачів.

Шановні юристи, хай з вами поруч буде непохитна Феміда – символ законності і справедливості. Хай вас ніколи не зраджують чесність, моральність та гідність. Бажаю вам міцного здоров'я, бадьорого настрою і успіхів у всіх справах!

В.о. ректора,
професор

В.І. Міщенко

30 ВЕРЕСНЯ – ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ БІБЛІОТЕК ЩИРО ВІТАЄМО СПІВРОБІТНИКІВ БІБЛІОТЕКИ АКАДЕМІЇ!

УНІКАЛЬНА СКАРБНИЦЯ НАУКОВОЇ ДУМКИ

Бібліотека академії нині – це гармонійне поєднання книги та комп'ютера, традиційних бібліотечних функцій та оперативної інформації з бази сучасних телекомунікаційних послуг. Бібліотека налічує понад 104 тис. примірників літератури з різних галузей знань, аудіовізуальних матеріалів, а також документів на електронних носіях. Щорічно фонд зростає на 10-12 тис. нових видань.

Пріоритетними напрямками розвитку є повна автоматизація робочих місць, впровадження в роботу нових інформаційних технологій. На сьогоднішній день в бібліотеці УАБС функціонує комп'ютерна мережа, з'єднана з локальною мережею академії, Інтернетом. Діє 10 автоматизованих робочих місць для бібліотекарів та 9 місць для користувачів з доступом в Інтернет, а також є відеовідеокаси та магнітофони для вивчення курсів

іноземної мови.

Усі читачі економічного факультету переведені на автоматизоване обслуговування з використанням штрих-кодів технологій, невдовзі ця система працюватиме на юридичному факультеті. Функція програми «Список попереднього замовлення літератури» дозволяє здійснювати пошук в електронному каталозі з подальшою можливістю відбору і замовлення літератури на абонементі.

Сучасні підходи в бібліотечній справі зумовили створення електронної бібліотеки академії як інформаційного ресурсу, електронний каталог бібліотеки налічує 18,5 тис. записів. Великого значення набуває створення власних інформаційних ресурсів: проблемно-орієнтованих баз даних, бази даних «Наукові праці викладачів академії». В електронному вигляді можна попрацювати з «Вісником УАБС», «Вісником

НБУ», збірниками наукових праць. Ще одним ресурсом, який ми створили на допомогу науковій і практичній роботі студентів та викладачів академії, є on-line каталог періодичних видань України і Росії з економіки і права.

Створення електронної бібліотеки академії надало можливість використовувати не тільки власні інформаційні ресурси, але і долучитися до ресурсів інших бібліотек, інформаційних центрів України і світу, гіперпосилання, які є на веб-сайті електронної бібліотеки.

У процесі виховання гармонійної молоді, відкритої для духовного і творчого розвитку, бібліотека проводить читачські конференції, літературно-музичні вечори, засідання «круглого столу», тематичні зустрічі-бесіди. Ми працюємо для своїх читачів.

Надія Петрина,
завідувач бібліотеки УАБС

СТУДЕНТСЬКІ ТРАДИЦІЇ

БУДЗАГОНІВСЬКИЙ РУХ ВІДНОВЛЮЄТЬСЯ – АКАДЕМІЯ ЗА?

Щоправда, тепер романтику Країни Півночі та Далекого Сходу замінила буденність місцевого виробництва – і на тому спасибі, низький уклін. Справа в тому, що приватні підприємства, які надають тимчасові робочі місця на літній період, здебільшого їх вирішують державну програму працевлаштування молоді. Цій темі було присвячено засідання Сумського обласного прес-клубу реформ, учасниками якого стали: директор департаменту кадрової політики концерну «Укрросметал» О.Неселєвський, керівник програми тимчасового працевлаштування молоді ВАТ «СМНВО ім.Фрунзе» М.Дубровський, начальник обласного управління у справах сім'ї та молоді Л.Тихенко, представники молодіжних організацій та вузів Сум.

Першим відгукнувся концерн «Укрросметал», і за останні чотири роки у літній період працевлаштував понад 200 чоловік. З червня по серпень 2003 року 65 студентів сумських вузів завдяки «Укрросметалу» пройшли трудо-

Великі молодіжні кампанії сумських будови, починаючи якими, приміє на увесь світ ЄСРР, завершилися ще на початку 90-х минулого ХХ сторіччя. Крапка поставлена у цій справі, була лише тимчасовою, адже у столітті ХХІ перейшли легендарні трудові подвиги та розповіді учасників тих епохальних подій – батьків сьогоднішніх студентів, хлопців та дівчат, які так само прагнуть бути причетними до всього важливого, та й просто хочуть працювати, заробляти гроші і спілкуватися. Таки те покоління молодих й справді було сильним, оскільки змогло донести до своїх дітей прекрасні традиції – сьогодні на Сумщині відновлюється рух будівельних загонів.

вий гарт на різних виробничих об'єктах: на будівельних майданчиках банку «Аваль» та міського центру зайнятості, у цехах та конструкторських відділах ВНДІ «Компресормаш». Було запроваджено так звані інтелектуальні заводи, які передбачали роботу студентів за обраною спеціальністю – інженера, конструктора чи програміста. Середня заробітна плата працюючого складала 400 гривень. За словами О.Неселєвського, ця сума могла б бути вищою за умови володіння робітничими спеціальностями.

На цьому ж наголушував і М.Дубровський, який розповів про організацію роботи 36 студентів у ремонтно-будівельному виробництві СМНВО

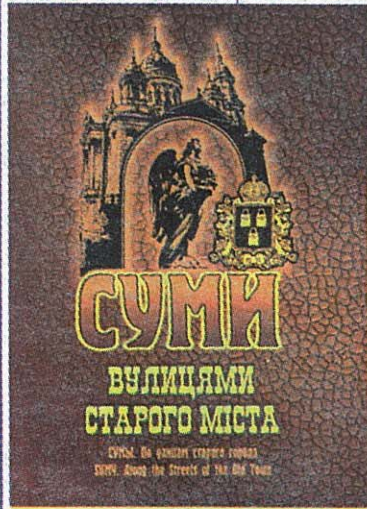
ім.Фрунзе. Молодь працювала за будівельними спеціальностями, отримуючи заробітки в 350-400 гривень.

Лариса Тихенко назвала цифру – близько 12 тисяч молодих людей хотіли б працювати влітку, тому продовжується робота з підприємствами, які могли б надати робочі місця, напевне, до невеличкого списку додається ще й ВАТ «Селмі». При управлінні у справах сім'ї та молоді діє молодіжний центр «Праця», певно, він і стане координатором у процесі відновлення будзагонівського руху.

Створення будівельного загону в академії варто почати вже зараз. Для цього потрібно зробити опитування громадської думки, визначити кіль-

кісний склад бажаючих працювати, з'ясувати наявність робітничих професій, а якщо такі відсутні, – пройти фаховий всеобуч. Справа в тому, що кваліфікована робота за робітничою спеціальністю оцінюється значно вище, це можуть бути цілком пристойні заробітки. А зайву професію, як кажуть, за плечима не носити. Короткотермінові курси за помірну плату готові провести сумські професійно-технічні училища. То що, спробуємо?

ПРЕЗЕНТАЦІЇ

ПОДАРУНОК МІСТУ ГОТУВАВСЯ 7 РОКІВ

Презентація історико-архітектурного альбому «Суми. Вулицями старого міста» відбулася в приміщенні УАБС у переддень іменин обласного центру. Унікальне видання, що, на решті, побачило світ, своєю появою завдячує авторській ідеї, відомому в місті архітектору, директору «Суми-проект» Ю.Кобілякову, шеф-редактору Віталію Шейку та директору РВО «АС-Медіа» Володимир Соколову, Центру соціально-гуманітарного розвитку «Рідний край». Від народження проекту до втілення його в життя проліг шлях довшину в 7 років. Тривала копітка робота по збору рідкісних і безцінних за значенням фотографій, листівок кінця ХІХ-початку ХХ століття із зображеннями історичних архітектурних пам'яток міста, будівельних

перлин, що прикрашали Суми в ті часи і збереглися до наших днів. Матеріали для видання альбому люб'язно надали сумські колекціонери М.Ігнатівський та В.Токарєв. До речі, учасникам презентації було цікаво дізнатися, що у другій половині ХІХ століття у Стокгольмі було видано перший альбом листівок з видами нашого міста під назвою «Привіт із Сум» і з зображенням на обкладинці миловидної дамочки в капелюшку, яка привітно помахувала хусточкою. Такої кількості фотознімків на той час не мало жодне місто царської Росії...

Щойно випущений альбом – це своєрідна енциклопедія минулого нашої малої батьківщини і складова частина довгострокової програми «Відродження рідного краю». У реалізації цього видавничого проекту важливу роль зіграла закоханість у Сумський край не корінного сумчанина, але патріота, одержимого ідеєю процвітання обласного центру, Сумського міського голови Володимира Омельченка. Саме з його легкої руки розпочалася реальна робота: розробка дизайну, верстка, підготовка до друку текстових матеріалів.

Пілотний тираж альбому «Суми. Вулицями старого міста» стане дорогим достойним подарунком для гостей з найвищуканішим художнім смаком, для офіційних делегацій та представницьких зібрань. А ще – це чудовий навчальний матеріал для юних мешканців міста-красеня над Псьом.

Антоніна КОХАН

ПЕРСПЕКТИВИ

Я СТАНУ ЗАХИСНИКОМ ЗАКОНУ

Ось я й зробила перший крок до своєї мети - отримати омріяну професію юриста. Для цього я обрала, на мою думку, один із найкращих, найпрестижніших вузів України – Українську академію банківської справи.

Ще з шкільних років я вирішила, що буду юристом, бо мені подобалися такі предмети, як історія і правознавство. Та головне те, що в майбутньому я хочу охороняти закон, допомагати тим, хто потрапив у біду. Адже юрист відстоює справедливість. Саме в наш час у світі так багато неправди, зловживань, порушень законності. Тому я хочу вивчати закони нашої

держави і робити все для того, щоб усі знали, що є люди, які їм завжди допоможуть і стануть на їх захист. Крім цього, мені дуже подобається спілкуватися, а це для юриста дуже важливо. Тому що, насамперед той, хто приходить із своєю бідою, повинен довіряти юристові. А він, в свою чергу, повинен зробити все, аби ця людина розраховувала на підтримку і відчувала себе безпечно.

Думаю, що, доклавши певних зусиль, я отримаю бажану професію, стану захисником закону - перед народом і своєю Україною.

Юлія Павлик,
І курс, юридичний факультет, П-33

ЮВІЛЕЇ

КАТАЛОГ ПРО ГАЛЕРЕЮ

Щиро вітаємо мистецьку галерею «Академічна», яка святкує свій 5-річний ювілей!

Цей культурний осередок заснований доцентом кафедри соціально-гуманітарних дисциплін Сергієм Побожієм.

З нагоди ювілею в інформаційно-видавничому відділі академії підготовлено до друку ілюстрований каталог «Галерея мистецтв «Академічна». Видання містить детальну інформацію про виставки, що влаштовувалися тут упродовж п'яти років, формування мистецької колекції, бібліографію та історію галереї тощо. Про величезну роботу, проведено мистецьким осередком, свідчать хоча б такі цифри: з вересня 1998 р. по червень

2003 р. у галереї були організовані 34 художні виставки, на яких експонувалося понад 500 творів живопису, графіки та декоративно-ужиткового мистецтва, а також близько 100 репродукцій з творів світового мистецтва. Окрім цього, з каталогу можна дізнатися про нові форми мистецької роботи галереї, про участь «Академічної» у культурному житті області.

Наталія ДАНИЛЕНКО

Наталія ДАНИЛЕНКО

Наталія ДАНИЛЕНКО

фінансів Тетяни Іванівни Мельник, декана загальноісторичного факультету, доцента Оксани Геннадівни Коренської та ін. На жаль, за браком газетної площі я не маю можливості перерахувати всіх своїх колег - адже кожен з них заслуговує на глибоку шану. У нашому колективі панує відкритість і щирість у стосунках. Напередодні професійного свята хочу побажати всім колегам натхнення у праці. Хай освітянська нива буде щедрою для вас на гарних студентів та плідні здобутки!

ПРИОРИТЕТИ

САМОВРЯДУВАННЯ – СТУДЕНТСЬКА АДМІНІСТРАЦІЯ ВУЗУ

ХТО УВІЙДЕ ДО СТУДКОМУ АКАДЕМІЇ, АБИ ВІН БУВ ДІЄВИМ?

Невдовзі в академії відбудуться вибори студентського самоврядування, що традиційно припадають на жовтень-листопад. Якими вони будуть, ми дізнаємося згодом, а поки що кореспондент „Акідеміку“ поспілкувалася з в. о. голови студентського самоврядування Антоном Солодким, який пояснив чимало важливих моментів.

Органи студентського самоврядування було запроваджено 2 роки тому тепер вже випускником академії, на той час головою студентської профспілки – Олександром Ющенком та іншими активістами студентського життя, які прагнули реалізувати ідею самоврядування в академії. Незважаючи на досить молодий вік самої академії, студентське самоврядування може похвалитися власною, несхожою на інші студентські організації, ретельно розробленою структурою бюро, комісії, побудованих з урахуванням досвіду інших вузів і адаптованою до наших умов. Очолює студентське самоврядування голова, який обирається терміном на 1 рік. Вибори, як правило, проходять в жовтні-листопаді, саме тоді і підбиваються підсумки роботи та окреслюються плани. Висунути свою кандидатуру може кожний бажаючий, попередньо зареєструвавшись, але обрано буде тільки 15 чоловік, які потім увійдуть до складу комітетів. Цікомо демократичною є процедура голосування. В залежності від чисельності студентів у групі визначається кількість делегатів, які є виразниками спільної думки під час обрання членів органів студентського самоврядування. Вибори вважаються дійсними, коли присутніми є хоча б 50% делегатів, а обраним є кандидат, який підтримується більшістю. На мій погляд, недоліком даної форми виборів є те, що неможливо раніше ознайомитися з кандидатами, з програмою їхньої ро-

боти. Можливо, доцільніше було б проводити попередню, так звану, агітаційну роботу. У складі органів студентського самоврядування працюють комісії, які охоплюють широкий спектр студентського життя. Комісія з наукової роботи. Студенти сприяють проведенню конференцій та семінарів. Створили дискусійний клуб „Іскагель“, де порушуються найактуальніші молодіжні питання. Комісія з соціально-економічного розвитку, що займається питаннями побуту та благоустрою студентів, їх працевлаштуванням в літній період з наданням соціальної допомоги студентам, тісно співпрацює з іншими міськими організаціями: центром зайнятості, відділами туризму. Комісія з виховної та культурно-освітньої роботи бере активну участь в усіх культурно-масових заходах, що проводяться в академії. Члени цієї комісії опікуються також і спортивними заходами, піклуються про фізичне здоров'я студентів. Студком став ініціатором створення клубу інтелектуальних ігор УАБС, який успішно представляє академію на різних турнірах. Під патронатом студком функціонують ради гуртожитків, що опікуються умовами проживання студентів. Бюро факультетів здійснюють допомогу деканам, організовують загальні збори щодо вирішення проблемних питань на факультетах. Є ще один підрозділ – повноважні представники студентського самовряду-

вання в групах.

Ось такі вони, ніточки, за які студенти „смікають“ дорогих, намагаючись по-справжньому керувати вузом, пам'ятаючи, що саме вони справжні господарі вузу...
Проблеми. У нашій розмові Антон наголосив на відсутності приміщення для органів самоврядування та комп'ютерів, які б дали можливість налагоджувати більш тісні стосунки з студентськими організаціями інших вузів. А сьогоднішня співпраця відбувається завдяки особистим зв'язкам активу. Вирішення цих питань могло б сприяти розширенню контактів для обміну досвідом з Київським Національним університетом ім. Шевченка, Сумським держуніверситетом, з колегами з Ніжина, Кам'янець – Подільського та інших міст. Не полишаємо надію, що це питання неодмінно і вже скоро вирішиться.

Студентське життя – незабутне. Чим його наповнити, в які кольори розфарбувати свій будні – давати подумати разом. А для початку – позбавтеся принципу „моя хата з краю“, і – вперед.

*Ірина Слав'янська,
2 курс, економічний факультет*

ІЗ СВЯТОМ!

ХАЙ БУДЕ ЩЕДРОЮ ОСВІТЯНСЬКА НИВА!

День працівників освіти особливо шанується в нашому суспільстві. З приводу свята і буднів, які йому передують, ділитися своїми думками доцент кафедри банківської справи Наталія Слав'янська.

– Сьогоднішній ринок праці досить високі вимоги до випускників вузів. І мені приємно, що вчорашні студенти Української академії банківської справи цілком конкурентоздатні на цьому ринку. Як відомо, гарний результат досягається завдяки злагоди співпраці студентів і викладачів професорсько-викладацького складу академії. Мені дуже приємно, що я працюю саме в цьому дружньому колективі, в якому що не викладач – то яскрава особистість: доктори, кандидати економічних та юридичних наук. Повірте: фахівцям з таким сучасним багажем знань є що передати молоді.

Я завжди буду вдячна за допомогу і мудрі настанови, уроки професіоналізму і толерантності своєму першому вузівському вчителю – в. о. ректора Володимирі Івановичу Міщенко, який всіляко допомагає мому становленню як науковця. З великою повагою ставлюся до своїх досвідчених колег, які працюють з початку створення академії і доклали багато зусиль для зміцнення її авторитету, – завідувачу кафедрою фінансів, професора Світлани Валентинівни Науменкової, завідувачу кафедрою бухгалтерського обліку та аудиту, доцента Світлани Митрофанівни Гольцової, завідувачу кафедрою банківської справи, доцента Вікторії Володимирівни Коваленко, завідувачу зоноісторичною управління та зовнішньоекономічної діяльності, професора Сергія Миколайовича Козьменка, доцента кафедри регіональної економіки Олега Миколайовича Дутченка та багатьох інших. Хотілося б сказати добрі слова і на адресу нашої молоді, талановиті змінні – доцента кафедри фінансів Федора Олександровича Журавки, доцента кафедри

ФАХОВІСТЬ

Наталія ДАНИЛЕНКО

«І ХОЧЕТЬСЯ ВЕСЬ СВІТ ЛЮБИТИ...»

Молоді колеги-бібліотекари називають Ніну Василівну мамою – за уважність, чуйність і величезну доброту. Саме вони і попросили написати про неї в газету, адже Н.В. Чирка – висококласний спеціаліст з 35-річним стажем, однією з перших прийшла працювати до академії. Тоді бібліотека тільки формувалася, не було ще й каталогу, лише картотека. Фонд складав близько 30 тисяч (нині він нараховує понад 100 тисяч книг). І всі видання, якими поповнилася бібліотека, пройшли через руки акуратної і скрупульозної Ніни Василівни. Цей фахівець займається універсальною десятичною класифікацією. Вона першою в академії знайомиться з новими надходженнями, виконує їх інвентаризацію та розподіл по відділах бібліотеки. І коли хтось не може відшукати потрібної книги, звертається до Н.В. Чирки, яка знаходить її за лічені хвилини. Часто приходять до бібліотекарів викладачі, лаборанти, студенти, щоб представити індекс до наукової статті. Словом, на плечі цієї жінки лягла непомітна для широкого кола читачів внутрішня робота з книгою, без якої, без перебільшення, немислимо життя бібліотеки і наукова діяльність академії. Серйозна і відповідальна, Ніна Василівна стала асом своєї справи. І не тільки сама. Вона ніколи не зали-

шатиметься осторонь, коли у когось із колег виникають якісь труднощі – завжди першою приходить на допомогу.
А ще дівчата люблять її за те, що з нею комфортно і затишно, а після її мудрих порад стає легше на душі, і негаразди не здаються такими страшними.
– Ніна Василівна гостро відчувала чужий біль, – розповідає бібліотекар Ольга Башлай, – з нею завжди легко.
І на роботі, і в сім'ї (разом з чоловіком Ніна Василівна виховала двох дітей) жінка вміє мудро уникати конфліктів, гідно виходити з будь-якої ситуації. Тому і тягнуться до неї люди – за порадою, підтримкою, теплим словом.
Напевне, ця людина – щаслива: має гарну сім'ю, авторитет на роботі, ніколи не була на лікарняному. Можливо, міцне здоров'я жінка отримала від природи (сама вона сибірячка). А ось у бібліотекарі Аліні Чернякової скрупульозна Ніна Василівна, уважно вона, людина безмежної доброти, у неї особлива аура, яка просто відштовхує всі хвороби...
Багато гарних, щирих слів я почула того дня на адресу Н.В. Чирки. І про її прекрасні професійні та людські якості, і про те, що вона гарна господиня, і про те, що ця лірична жінка захоплюється і сама пише поезію. У неї чимало душевних, щирих віршів. А ці поетичні рядки, мені здається, по-особливому точно передають духовну сутність Ніни Василівни:

*Мне нравиться в лесу бродить.
Вокруг такая красота!
И хочется весь мир любить,
Чтоб согревала доброта...*

ПАМ'ЯТЬ

Наталія ДАНИЛЕНКО

СУМСЬКА «МОЛОДА ГВАРДІЯ»

У святкові дні, присвячені 60-річчю визволення Сум від німецько-фашистських загарбників, відбулися численні зустрічі з учасниками визволення Сум, урочисте засідання в театрі ім. Щепкіна, покладання квітів до пам'ятника Скорботній Матері та до Вічного вогню, свято вулиці Сумсько-Київських дивізій, відкриття відреставрованої вулиці Воскресенської та урочистості на стадіоні «Ювілейний», концерти митців художньої самодіяльності на різних майданчиках міста... Майже в усіх цих заходах взяли активну участь викладачі, студенти та співробітники академії.

Напередодні Дня визволення Сум у приміщенні міської ради ветеранів заступник голови ради О.І. Васильковський зустрівся із студентами Української академії банківської справи, мешканцями гуртожитку №1, що по вул. Прокоф'єва.
Ветеран повідав багато цікавого своїм слухачам. Розповів, наприклад, що в Сумах діяла своя «Молода гвардія», яка складалася з 26 юних месників, вчорашніх школярів. Тільки називалася вона по-іншому – «Прапор». Так само молоді на чолі з Дмитром Косаренком займалися підпільною діяльністю, відчайдушно

чинила опір гітлерівцям. Так само їх підло зрадили і стратили. Так само, як і молоді гвардійці, члени «Прапора» не хотіли здаватися і сміливо дивилися у вічі смерті.
Розповів Олександр Іванович і про дівчат-підпільниць, які залишилися патріотами до останнього подиху. Фашисти так і не змогли довести їх до шибениці, встановленої в центрі міста, бо дівчата почали голосно співати горду пісню «Орлятка». Аби не привертати уваги місцевих жителів, гітлерівці змушували звестися нескорожних месниць на шкільне подвір'я і там розстріляли.

Під час визволення Сум багато звичайних, простих людей виявили небувалу мужність і сміливість. Було повторено подвиг Олександра Матросова та інших знаменитих і невідомих героїв. І про них ще довго може розповідати історик і краєзнавець О.І. Васильковський, бо подвиг людей у ті різні часи був воїну всенародним.
До речі, **Олександр Іванович готовий підписати матеріалами і допомогти академії оформити стенди, присвячені визволителям Сум. Вважаємо, що ця ідея варта того, щоб її втілити в життя.**

ОРДЕНИ ЗА МУЖНІСТЬ

Ознакою вересня-2003 стали зустрічі з ветеранами, конференції, вшанування загиблих, спогади живих... Так, цими днями у Палаці культури об'єднання ім. Фрунзе відбулася теоретична конференція, присвячена ювілейній даті визволення Сум. Цей захід став справжнім уроком мужності для юнаків і дівчат.
– Слушайте, перед вами – жива історія, – звернулася до молодіжної аудиторії заступник міського голови Наталія Москаленко.
Голова міської ради ветеранів О.І. Медведєв, його заступник О.І. Васильковський, голова комісії з увічнення пам'яті загиблих у роки Великої Вітчизняної війни В.К. Сорокін,

член президії міської організації ветеранів В.Є. Євдокимов, ветеран 232-ї стрілецької дивізії І.Т. Фоменко, ветеран Великої Вітчизняної В.С. Герашенко та інші поважні гості детально розповіли присутнім про далеку буремну осінь. Воювали ветерани у різних військових частинах, але кожен з них ризиковав життям і доклав багато зусиль, аби особистими діями наблизили Перемогу.
Алла Василівна Великод-на, заступник директора школи №22, розповіла учасникам конференції про шкільний музей бойової слави. У ньому досить широко відтворено бойовий шлях і подвиг 167-ї дивізії, яка визволяла місто над Пслам. Допоміг зібрати матеріали вже

згаданий учасник визволення Сум П.Ф. Єременко. А в його компетентності сумніватися не доводилося, адже саме по тій дорозі, біля якої стоїть школа, він пройшов разом із солдатами в сорок третьому. Нині цей музей – один з кращих серед шкільних музеїв, має свою сторінку в Інтернеті.
Ветеран війни, але вже іншої – афганської – Володимир Щеглов подарував свої пісні, присвячені ратному подвигу солдат, визволителям обласного центру. А в кінці конференції заступник міського голови Н.Москаленко виконала патріотичну місію – вручила ветеранам Великої Вітчизняної війни нагороди – ордени Богдана Хмельницького та «За мужність».

ПОБУТ

В академії відбулися збори, присвячені поліпшенню умов життя в гуртожитках у 2003-2004 навчальному році. Адміністрація академії представляли: проректор Т.Шулікова, декан загальноісторичного факультету М.Голованов, заступник декана спеціальної економічної підготовки І.Школьник, команди гуртожитків: Л.Кривич, Н.Медведєва та вихователі: В.Ворона та Л.Пігуль. На збори були запрошені студенти, які мешкають в цих гуртожитках, та керівники підрозділів академії, що забезпечують життєдіяльність усіх будівель академії, в т.ч. і гуртожитків.
Тетяна Володимирівна Шулікова подякувала адміністрацію гуртожитків за відмінну підготовку до поселення студентів, за виховну роботу, що проводиться протягом року, та ще раз нагадала студентам

ГУРТОЖИТОК НА ПОРЯДКУ ДЕННОМУ

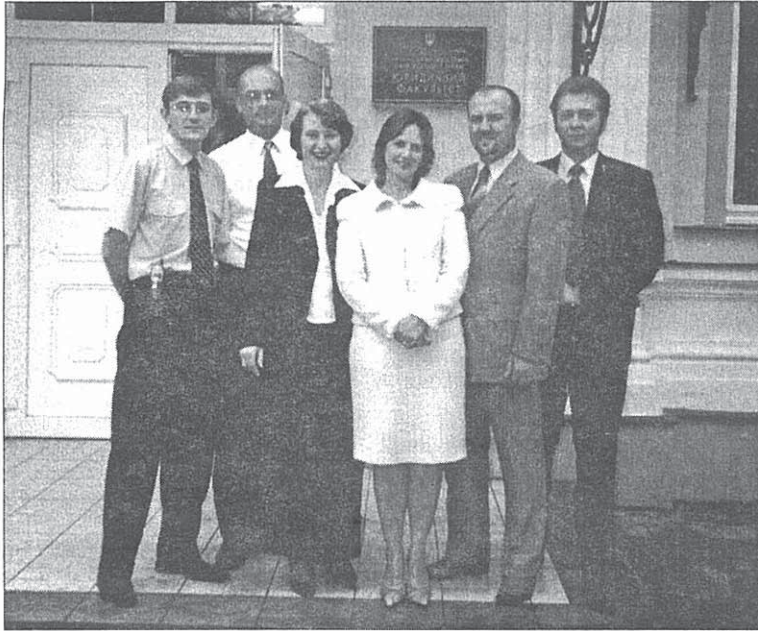
правила проживання. А потім хлопці та дівчата, попри все, намагалися сконцентрувати свою увагу на розповіді про небезпеку пожежі та хімічні властивості диму як першої ознаки загорання. Відзначили слухачі малювали в своїй уяві колоритну картинку, коли йшла мова про користування сантехнікою, при цьому їх не полишало відчайдушне бажання дізнатися про щось нове... Втім, користь від подібних зустрічей, безумовно, є. Свіжоспечені „поселенці“ гуртожитків, принаймні, відчули, що про них турбуються і надали обіцяють невиспущий контроль.
Студентам надали можливість задати питання, якщо вони хочуть скористатися, розповісти про проблеми, які їх найбільше турбують. Скажімо, усіх цікавило питання забезпечення гуртожитку №1 локальною комп'ютерною мережею: коли вона з'явиться та скільки коштуватиме студентам? Начальник центру інформаційних технологій А.Кішко пояснив, що головне, аби академія профінансувала цей проект і приблизно через два місяці студенти матимуть доступ до мережі. Всі затрати візьме на себе академія, студенти оплачують тільки час індивідуального користування. Планується встановити в гуртожитку декілька комп'ютерів для загального користування. Як

можливості дасть ця мережа? Найголовніше – це доступ до Інтернету, крім цього – можливість користування інформаційними ресурсами УАБС та сучасним способом спілкування – чатом.
Також студентів гуртожитку турбувало питання щодо проведеної дискотеки, яку академія влаштувала влітку. Адміністрація пообіцяла вирішити це питання. Можливо, в майбутньому дискотеки будуть проводитися в Легкоатлетичному манежі, і не витрачатимуться кошти на оренду дорогих клубів.
Було порушено проблему холодної води в гуртожитку №1, що, як правило, відсутня зранку на верхніх поверхах. Чому студенти йдуть в академію, не вмившись? Чому в душах холодна вода? Адміністрація пообіцяла вирішити ці питання. Треба зауважити, що гаряча вода в душах з'явилася. Чи на довог? А мешканців дев'ятого поверху ще дуже цікавило, чому більшість часу ліфт не працює?
Наприкінці засідання проректор Т.В. Шулікова побажала всім успіхів та попросила пам'ятати, що наш вшанований побут, цікавий відпочинок і порядок у кімнатах залежить від самих мешканців та ради гуртожитку, від їх активної участі в облаштуванні свого другого дому.
**Родіон Штандрет,
2 курс, економічний факультет**

ВШАНУВАННЯ ФЕМІДИ

У ЮРИСТІВ Є ПРИВІД ДЛЯ ОПТИМІЗМУ!

ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ ВШОСТЕ СВЯТКУЄ ПРОФЕСІЙНЕ СВЯТО

ЯК ВСЕ ПОЧИНАЛОСЯ...

У 1997 році юридичний факультет розташувався в приміщенні технікуму по вулиці Якіра, – розповідає завідувач кафедри кримінально-правових дисциплін Дмитро Лук'янець. – Перші студенти факультету відрізнялись від тих, які у нас зараз вчаться, вони були дорослішими, серйознішими та відповідальнішими, бо на них була покладена серйозна місія – дати гідний початок роботі юридичного факультету в академії. Важко було і першим викладачам, які самостійно розробили всю методичну базу для навчання. Але, попри всі труднощі, завдання, які ставились, ми виконали. Нам вдалося досягти більшого, ніж спочатку планували. Зараз однією з головних цілей факультету є відкриття аспірантури в найближчі два роки.

Які зміни чекають факультет? Яким він буде, скажімо, в 2010 році?

Навряд чи це можна сказати напевне, особливо зараз. Ми продовжуємо свою роботу у тому ж напрямку – покращення, удосконалення, розвитку існуючої інфраструктури. Але

зміни неодмінно будуть. І це будуть зміни на краще.

Звісно, з кожним новим етапом розвитку факультету виникають нові труднощі, але ми їх долаємо спільними зусиллями і зараз можемо сміливо стверджувати, що у нас є привід для оптимізму.

НАШІ НАДБАННЯ

Уже другий рік в гуртожитку №2 по вулиці Якіра діє науково-дискусійний клуб «Думка». Він однаково популярний серед студентів економічного і юридичного факультетів. Його засновником і головою є студент третього курсу юридичного факультету Вадим Козаченко, а сприяють роботі клубу комендант і вихователь гуртожитку. На засіданнях члени клубу обговорюють як серйозні політичні проблеми, так і злободенні питання, які хвилюють їх постійно. Їх дискусії завжди цікаві завдяки гострим питанням, які живлять дискусію, і вмотивованим відповідям – цікавим, нестандартним.

Русійною силою, яка збирала студентів у стінах клубу, є небайдужість до долі України і власного життя. Їх єдне прагнення діяти, бо молодь не може залишатися остор-

ронь тих подій, які відбуваються у рідній країні. Їх гаслом є «Дія і небайдужість», бо Україні потрібна не спонтанна, а добре продумана, обґрунтована і доцільна дія! – говорить Вадим Козаченко.

«Данко» – дискусійно-аналітичне наукове клубне об'єднання, яке вже не перший рік збирає допитливих та небайдужих студентів для обговорення гострих або недосліджених питань правової тематики.

Хоча, звісно, обмежувати себе виключно юридичними темами ми не можемо, – пояснює почесний президент клубу Володимир Сухонос. – І особисто мені це здається недоречним. Сфера інтересів нашого клубу охоплює також історію, політологію, економіку.

Саме тому разом із студентами юридичного факультету засідання клубу відвідують також і студенти-економісти. Тем вистачає на всіх.

За час свого існування «Данко» встиг висвітлити проблемні питання сучасного законодавства (новий Земельний Кодекс, проект Закону про внесення змін до Конституції України), актуальні політичні питання (вплив таємних наддержавних організацій на світову політику, терористичні акти 11 вересня 2001 року), також безліч інших цікавих для слухачів тем.

Клуб було засновано на базі кафедри державно-правових дисциплін, і він став першим «неформальним» об'єднанням на факультеті.

Усі спроби формалізувати наш клуб зайшли в глухий кут. Ми вирішили залишити його повністю вільним для відвідування. Фіксованого членства у нашому клубі немає, на засідання приходять ті, кому цікаві виснені на обговорення теми, – розповідає Володимир Вікторович Сухонос.

Чи є клуб самокерованим об'єднанням?

Здебільшого це саме так... Адже примусити учасників відвідувати наші засідання або обговорювати нецікаві для них теми ми не можемо. Не дуже й хотілося, – посміхається наш співрозмовник. – Організаційні питання ми вирішуємо демократичним шляхом, а для поліпшення спільної роботи існують посади координаторів курсів. Їх функції – здебільшого інформаційні.

Що спонукало вас, Володимире Вікторовичу, створити цей

клуб, а студентів – підтримати цю ідею?

Відверто кажучи, мене спонукало бажання затримати цікавих та допитливих студентів поруч із собою. Не хочеться спілкуватися з людьми, які приємно спілкуються. Щодо самих студентів... Сюди вони несуть свої враження на міркування, які не можуть висловити у форматі семінарських занять. Ця форма спілкування надзвичайно важлива для молоді. І ми, викладачі, знаходимо багато корисного в цих зустрічах.

Діяльність клубу буде продовжуватись – незабаром у нього з'являться нові відвідувачі з числа першокурсників. «Данко» пройшов випробування часом.

ТВОРЧІ ЗДОБУТКИ

Клуб «Елегія», що об'єднав творчих людей факультету, незабаром справить свої роковини. На «балансі» у членів клубу – і музичні, і поетичні твори, так само як твори у прозі та «смійшинки». Нещодавно зусиллями наших студентів було випущено диск із збіркою авторських пісень, на черзі – поетичний альманах клубу.

Так само як і «Данко», «Елегія» не штампує членських квитків. Однак для отримання членства бажано відвідувати засідання. Учасники, які постійно беруть участь у обговоренні нових творів або представляють на засіданнях власні, вважаються членами клубу. В якості ж слухача засідання може відвідувати кожен. Єдине правило – бути коректним та ввічливим, стримуватись від занадто образливої критики.

Автори, які приходять на засідання клубу, отримують саме те, що їм найбільш потрібно, – доброзичливу аудиторію та змістовні коментарі, а також поради людей, які пишуть твори, – каже один з учасників клубу.

Сторонню клубу сприяла заступник декана з виховної роботи Завальна Жанна Вікторівна, яка збирала перший склад клубу рік тому. Зараз в «Елегії» відбулись зміни – колишні п'ятикурсники залишили клуб, з'явилися нові члени з першого курсу. Отже, «Елегія» живе і розвивається.

БЕЗЦІННА ПРАКТИКА

Заснована за ініціативи Спілки Журналістів України у 1999 році, юридична клініка є результатом двосторонньої угоди, з одного боку – це

практика для студентів-юристів, з іншого – допомога малозабезпеченим верствам населення. Цей рік є вже п'ятим роком її роботи. Перші два роки куратором клініки був Дмитро Лук'янець. У середньому за час її існування тут працювало близько восьмидесяти студентів, – розповідає її нинішній куратор Жанна Завальна.

Ідея створення подібної організації з'явилась у американських викладачів як одна з форм навчання, а вже друге місце в мотивації посіла допомога людям, які не в змозі оплатити кваліфіковану юридичну допомогу. Звісно, практичне значення такої роботи важко переоцінити, бо тут студенти мають змогу спробувати свої сили, така робота наближає їх до реального життя і справжньої роботи юриста зі своїми складнощами і специфікою.

Цього року до роботи залучилося двадцять три нових студенти.

Для мене юридична клініка – це гідна альтернатива пасивному відпочинку вдома перед телевизором чи розвагам, які не приносять особливих користі і не допомагають будувати своє майбутнє. Я працюю в цьому проєкті перший рік, але точно знаю, що хочу бути юристом, щоб допомагати людям, і вважаю це заняття гарним початком моєї роботи. Для того, щоб надати допомогу чи поради щодо справ доцільно, я повинна опрацювати багато теоретичного і практичного матеріалу і зробити правильний висновок.

Якщо я навчаюся цьому зараз, то по закінченні навчання матиму на руках не просто диплом, а реальні знання і впевненість в тому, що я дійсно спеціаліст! – заявляє студентка третього курсу юридичного факультету Олена Бухолдіна.

Наші побажання в День юриста!

Студенти юридичного факультету складають один суцільний актив, роблять життя на факультеті динамічним, роботу – плідною і корисною, свята – справжніми, науку – живою і цікавою! Ми хочемо, щоб наше життя після академії не збавило обертів. На нашу думку, юрист повинен бути енергійним і розумним, цілеспрямованим і наполегливим, веселим, життєрадісним і просто доброю людиною. Тож наших побажання – будьте справжніми юристами! JOY.

Марія Гриценко,

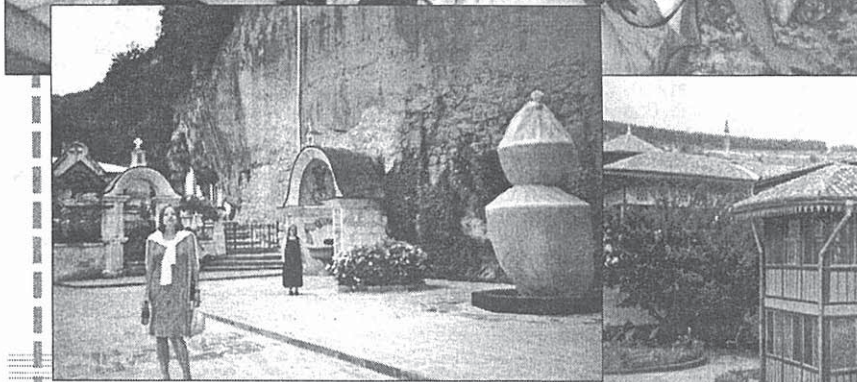
IV курс, юридичний факультет
Ксенія Пономаренко,
III курс, юридичний факультет

ВСЕ В ТВОЇХ РУКАХ!

У КРИМ І ДО ЛЬВОВА... ЧЕРЕЗ БІБЛІОТЕКУ Чуфут-кале, Бахчисарай, Високий замок – все завдяки виборчому праву

Думки про те, як провести літо, турбують студента впродовж усього навчального року, починаючи з першої лекції і закінчуючи останнім іспитом. Отже, у мою, цілком типову, студентську голову такі думки теж навідувались. На жаль, цього року можливості цікаво і недорого відпочити я не бачила, тому мрії про літо довелось ув'язнити під купою бібліотечних книжок журналів. Однак... Втім, про все по порядку.

Перед Новим роком викладач запропонував мені написати наукову роботу на Всеукраїнський конкурс серед студентів і аспірантів «На кращу наукову роботу з виборчого права». Керуючись бажанням отримати «автомат» з предмети і зацікавленістю у вивченні виборчої тематики, я погодилась. Звісно, на переможу я думала навіть менше, ніж про літній відпочинок на березі моря, адже головне – не перемога, а участь, до того, ж більш за все мені хотілося отримати омріяний «автомат».

Одного вечора мама дістала з поштової скриньки конверт з позначкою організаторів конкурсу... Тепер проблема літнього відпочинку була вирішена, бо у конверті містилось запрошення до літньої школи з виборчого права та привітання з перемогою! Окрім мене, у конкурсі брала участь студентка 4-го курсу юридичного факультету Гриценко Марія, яка теж отримала запрошення. Слово «школа» звучало трохи несумісно із образом сонячного Чорноморського узбережжя, але дуже скоро я переконалась, що мій передбачення були марними. «Школа» означала можливість спілкування з народними депутатами України, відомими науковцями та викладачами, досвід проектування виборчої кампанії і багато іншого. А відпочинок перевершив мої найзаповітніші мрії: по-перше, безліч нових знайомих з неординарними, яскравими, розумними особистостями, пригоди і цікаві подорожі. Одним з найяскравіших моментів була екскурсія до Бахчисарая. У перекладі з татарської його назва звучить як «палац у виноградниках». Там ми завітали до ханського палацу, де почули безліч легенд, пов'язаних з його колишніми мешканцями, побачили відомий Бахчисарайський фонтан, який, відверто кажучи, не вразив нас так, як відомого поета. Піком подорожі стало сходження на мальовничу вершину «Чуфут-кале» – старого гірського міста, яке вже стало своєрідним музеєм під відкритим небом.

Вам важко повірити, що всіма враженнями і спогадами я зобов'язана науковій роботі? Так, це не зовсім

правда, бо треба віддати належне праці мого наукового керівника Ірини Тимошенко.

Якщо ви думаєте, що по приїзду додому мої пригоди закінчилися, то дуже помиляєтесь, бо вже через три тижні я отримала ще й запрошення до Львова, на зустріч випускників літньої школи і на форум видавців України!

Львів вже із самого вокзалу принципово відрізняється від Сум, не кажучи вже про старе місто, архітектура якого вразила мене своєю величчю і неповторним поєднанням стилів. У межах одного кварталу знаходяться Вірменський і Григоріанський собори, а неподалік... колишній дім терпимості із незабутніми барельєфами! До речі, у дворі Вірменського собору знімали відомий фільм «Три мушкетери». Студентські гуртожитки, у яких нас поселили, знаходились на вулицях із смачними назвами «Пасічна» і «Медові печери», а заклади, які північні і центральні українці називають «бар», у Львові зветься «генделік», де, до речі, можна класно і недорого поїсти! Від екскурсовода я почула легенду про будинок-календар, на фасаді якого розміщено сонячного годинника з отвором для ключа. За легендою, він призначений для ключа, якому буде під силу повернути час у зворотній бік і спричинити кінець світу. Кульмінаційним моментом перебування у Львові стало сходження на «Високий замок», звідки видно все місто.

На щорічному форумі видавців, який проходив у Львові вже вдесяте, можна було знайти книгу на будь-який смак і ознайомитись із продукцією всіх видавництв України.

Літні пригоди закінчилися, але ж скільки вражень і пригод ще попереду! Отже, займайтесь науковою діяльністю, беріть участь у конференціях і конкурсах і не забувайте, що студент під час навчання сам будувє своє життя, і чим більше він докладає зусиль, тим воно цікавіше!

Ксенія Пономаренко,

III курс, юридичний факультет

СПОРТ

СПОРТ – ПОНАД УСЕ

Українська академія банківської справи займає далеко не останнє місце в спортивному житті області та України. Особливо відомі наші легкоатлети.

Брати Молодики:

Іван і Роман Молодики – кандидати в майстри спорту з легкої атлетики і поліатлону, входить до збірної команди Сумської області. Іван і Роман народилися в Недригайлівському районі на Сумщині. Спорт вони полюбили ще з дитинства, особливо футбол. Їхнє життя повністю пов'язане із спортом. Що ж, поспілкуємося?

- Хлопці, коли ви професійно зайнялися легкою атлетикою?

Роман. Одразу після школи. Я навчався у Сумському педагогічному університеті на факультеті фізичного виховання, там і почав займатися атлетикою.

Іван. Я після школи навчався в училищі, а потім прийшов до академії, займався атлетикою.

- Як зазвичай проходить ваш робочий день?

Р. Підйом о 6-й годині ранку, заняття в академії, тренування, вечеря і спати.

І. Іноді навіть сили на приготування вечері не вистачає. Доводиться лягати спати голодним.

- А у вільний від спорту час чим займаєтесь?

Р. У нас майже немає вільного часу. - У кіно ходите, якісь книжки читаете?

І. Поглинаю будь-яке читиво. Р. Я полюбляю «фентезі»: Пола Андерсона, Головачева. А фільми ми по телебаченню дивимось.

- А які уподобання в музиці?

І. Слухаємо все, дуже багато пісень подобається, від класики – до Рамштайна.

Р. Іноді зранку слухасмо Рамштайн для бадьорості. - Дискотеки відвідуете?

Р. Ні, немає часу. Нам краще відіспатися, пограти в шашки. До речі, ми з Іваном – призери області з шахов та шахів.

- Роман, ти у спорті дуже давно. Пам'ятаєш свого першого тренера?

Р. Ось уже 9 років мене тренує Леонід Петрович Пилипей. Він і був моїм першим тренером.

- Влітку ти одружився. Як плани на майбутнє і чи вплинуть вони на спортивну кар'єру?

Р. В найближчі 2-3 роки мої плани будуть пов'язані лише із спортом. Оскільки моя дружина Яна теж спортсменка, то ми поки що нічого не плануємо – і дітей також.

І. Для нас взагалі в житті поки що спорт на першому місці.

- Іване, а ти одружуєтесь не збираєтесь?

І. Ні, поки що не планую. Р. Його ніхто «не бере» (посміхається).

- Чи задоволені ви тим, що на всіх змаганнях виступаєте за академію?

Р. Так, ми горді за академію. Тут – потужна матеріальна база і Манеж, де ми тренуємося.

- А є щось таке, чим ви не задоволені? Р. Мене після одруження не селять

у гуртожиток (сміється).

- Що збираєтесь робити після закінчення академії?

Р. Насамперед – займатися спортом. Зараз я виступаю за об'єднання «Динамо» і думаю там залишитись. Можливо, це буде тренерська діяльність, а може, бізнес.

І. Я поки що нічого не планую. Поживемо – побачимо.

Незважаючи на свої вагомі успіхи та досягнення, хлопці, насправді, дуже скромні і прості, вони зберегли в собі ці прекрасні якості. Поки що вони студенти, але вже зарекомендували себе як яскраві спортсмени. Тож хай їм щастить у спорті та особистому житті!

Р.С. Золотом перемог, спортивними рекордами та дзвоном медалей академія завдячує неперевершеному легкоатлету Роману Молодиці та Яні Крушинській, які цього літа ступили на весільний рушник.

Вітаємо вас із цією подією! Хай родинний затишок і сімейне щасття допомагають вам долати вершини у спорті!

Сподіваємось, ви такі отримаете омріяну кімнату в гуртожитку, що стане першою вашою спільною домівкою.

Леся Клявліна,

ІІ курс, економічний факультет

ПЕРЕМОГИ

ПОЛІАТЛОН: АКАДЕМІЯ ЗАХИСТИЛА ЧЕСТЬ МІСТА

У вересні відбулися обласні літні змагання з поліатлону. На стадіоні «Авангард» зібравшись представники з усіх районів Сумської області. Учасники змагались у триборстві: чоловіки: біг на 100 м і 3000 м, стрільба з пневматичної зброї, плавання на 100 м. Жінки: біг на 100 м і 1000 м, стрільба з пневматичної зброї, плавання на 50 м. Змагання проходили у кількох вікових групах: 18-20 років, 21-34 роки, 35-50 років.

На жаль, плавання було відмінене через відсутність басейну, тому фактично суперники змагались тільки у двоборстві.

За словами завкафедрою фізичної культури УАБС Леоніда Пилипея, рівень підготовки команд був різний, але набагато нижчий, ніж у спортсменів, які представляли місто Суми, оскільки представники деяких районних центрів просто не мають матеріальної бази та місця для тренувань. Честь Сум відстоювали спортсме-

ни Банківської академії. Вони гідно виступили на змаганнях і здобули призові місця: серед чоловіків у віковій групі 21-34 роки: 1 місце – Іван Молодика (213 очок), 2 місце – Роман Молодика (206 очок), 3 місце – Олександр Петренко (197 очок). У віковій групі 18-20 років: 1 місце – Валерій Серебрянський (211 очок), 2 місце – Сергій Федірко (185 очок). Серед дівчат у віковій групі 21-34 роки: 1 місце – Яна Крушинська (203 очки).

Всі вони виконали норматив кандидата в майстри спорту з поліатлону, який становить 180 очок у триборстві. Вклали свій внесок у скарбницю збірної команди м. Суми, зробили гідний подарунок собі і академії до Дня фізичної культури і спорту.

Бажаємо нашим студентам гідно виступити на Всеукраїнських літніх спортивних іграх, які розпочнуться з 2 жовтня в місті Ялта.

Леся Клявліна,

ІІ курс, економічний факультет

МУЗИ

Антоніна КОХАН

„ВІВАТ, АКАДЕМІЯ!“ – КРОК ДО ВЕЛИКОЇ СЦЕНИ

Традиційний огляд-конкурс юних дарунів „Таланти твої, першокурснику“ цього року набув оновленого звучання: його організатори поставили за мету більше уваги приділити самій академії, нашій Альма-матер, аби першокурсники у всіх можливих творчих жанрах підкреслили неповторність прекрасного навчального закладу, де вчать такі талановиті студенти. Змінилася назва конкурсу, яка яскраво відображає спрямованість заходу: „Віват, Академія!“

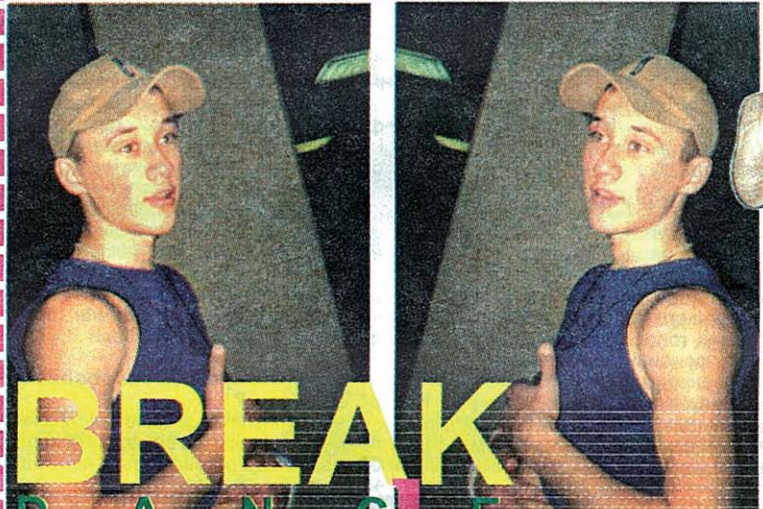
- Маючи досвід попередніх років, ми вирішили по-іншому організувати відбірні концерти, - розповідає проректор Тетяна Шулікова. - Якщо раніше учасники звітували навчальними групами, то тепер запроваджуємо огляд за жанровою ознакою. Скажімо, запроваджуються номінації: вокал та авторська пісня, інструментальний жанр, КВН та СТЕМ, журналістика, хореографія. Це дасть можливість більш предметно оцінювати переваги та достоїнства виконавської майстерності кожного учасника конкурсу. Ми прагнули з усіх боків розкрити творчу душу кожної талановитої молоді людини, яка, приміром, вдало й дотепно жартує чи танцює, чи володіє словом. Це дуже важливо - в студентські роки навчитись себе „подати“: на сцені, під час занять, у щоденному спілкуванні, наше завдання - допомогти реалізуватись талантам.

За словами Тетяни Володимирівни, важливим нововведенням, а також

ознакою демократичності цьогорічного конкурсу є заснування студентського журі. Поряд із представницьким журі, до складу якого, зокрема, увійшли декани факультетів юридичного та загальноосвітнього, рівень майстерності своїх молодших товаришів оцінюватимуть хлопці та дівчата, учасники творчих колективів зі стажем, цілою низкою перемог та нагород. Так, до складу студентського журі увійшли: керівник джазового ансамблю, лауреат обласного фестивалю „Студентська весна“ Андрій Петреску, переможець конкурсу бардівської пісні, володар диплома І ступеня фестивалю „Студентська весна“ Віка Теліженко, лауреати фестивалю – Ірина Тернова, Олена Музиченко, Марина Гаїна, Олег Афанасьєв, а також Анна Єремєєва, Тетяна Худзюк, Анна Пхенда, Максим Антонюк, Марина Дубова, Марина Гузь, Іван Піндрус, Андрій Москаленко, Ірина Слав'янська.

Варто зазначити, що цьогорічний обласний фестиваль „Студентська весна“ також почасті змінив форму проведення: тепер відбірні концерти проходять впродовж всього навчального року на базі кожного з вузів-учасників, які надаватимуть відповідні умови, яких вимагають для виступу той чи інший жанр. Українська академія банківської справи приймає учасників-вокалістів. Що ж, сподіваємось, „Віват, Академія!“ допоможе виявити кращих з кращих і - певно, учасників обласного фестивалю.

ЗАХОПЛЕННЯ

BREAK DANCE Як style ЖИТТЯ

Уже з перших днів свого перебування в академії першокурсники почали активно займатися улюбленими справами. Серед них слід особливо відзначити братів Кирила та Микиту Дерезів, які приїхали до Сум з Алчевська. Всі, хто був присутній на вечірньому заході у Легкоатлетичному манежі, не зможемо погодитися, що ці близнюки відразу стали улюбленими публіки. І викладачі, і студенти, а особливо студентки були у захваті, спостерігаючи за карколомними стрибками, несподіваними поворотами і плавними переходами юних брейкерів. Кирило і Микита, справді, продемонстрували всім досконале вміння володіти своїм тілом, відкрили захопленим глядачам швидкий і динамічний світ брейк-дансу.

Тож, зрозуміло, що всім хотілося б дізнатися про цих молодих людей якомога більше. На думку хлопців, їх талант і здібності були визначені дещо символічною датою їх народження, адже вони святкують свій День ангела сьомого січня, саме на Різдво Христове. Але це, звичайно, тільки містика...

Реальне знайомство братів із спортом і танцями відбулося у п'ять років, коли почали займатися бальними танцями, згодом два роки ходили на заняття з настільного тенісу. Щодо освіти, то Кирило та Микита навчалися у Луганському обласному ліцеї внутрішніх справ №3. І саме там, під керівництвом свого вчителя, вони вперше зрозуміли, що брейк – це їхнє майбутнє. Майже два місяці хлопці

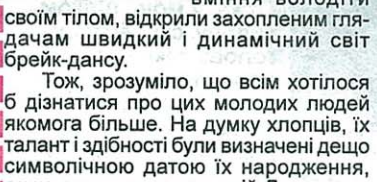
тренувалися у команді «Out line», потім танцювали у «Гурті Quest» і, будучи його учасниками, у березні 2002 року зайняли ІІ місце на обласних змаганнях «Весняні вибрики». Після цього Кирило та Микита заснували власну команду «No limits», і в такому складі зайняли І місце в конкурсі, що проходив у Стаханові в серпні того ж року. Далі були численні успішні виступи на різноманітних дискотеках, зокрема й у Києві. У квітні 2003-го на міському чемпіонаті «Breaker's planet» хлопці вибороли «бронзу» – почесне ІІІ місце, а вже в липневих змаганнях у м. Стаханов вони реабілітувалися: стали, як і належить, переможцями.

Це була, так би мовити, коротка характеристика «професійної» діяльності хлопців. Цікаво, а які Кирило та Микита поза межами танцювального майданчика? Крім того, що вони успішно почали навчатися на І курсі юридичного факультету академії, брати

що ніяких непорозумінь, а тим паче, заздрості, між ними ніколи не виникало, бо вони працюють в різних стилях. І, мабуть, саме це дозволяє хлопцям так вдало доповнювати один одного, допомагає кожного разу створювати нову, неповторну композицію танцю чи виступу. Відповідаючи на питання, чи не вагає захоплення брейком їхньому навчанню, Кирило та Микита сказали, що, навпаки, постійні тренування розвивають у кожного з них такі якості, як цілеспрямованість, впертість, прагнення довести розпочату справу до кінця, що, безперечно, буде корисно в їхньому майбутньому житті.

Брати є також привітними і комунікабельними юнаками. Тому не дивно, що друзі характеризують їх з найкращого боку. Вони говорять, що хлопцям вдається вдало поєднувати два зовсім різні заняття: навчання в академії і захоплення брейком.

І наостанок хотілося б почути по-

не забувають підтримувати себе у відповідній спортивній формі. Їх тригодинні тренування, поєднані із здоровим способом життя, дають відмінні результати. А про що мріють хлопці? Звичайно, брати хочуть стати класними танцюристами, адже, за їхніми словами, і за тим вогнем, що спалахує у їхніх очах, коли вони говорять: «Брейк – це стиль життя» або «Break forever», розумієш, що вони неодмінно досягнуть своєї мети.

На запитання, чи існує якась конкуренція між братами, вони відповіли,

бажання хлопців своїм ровесникам, тим, хто ще не визначився, чому присвятити свій вільний час. «Кожному має займатися тим, що найбільше подобається, і нехай це буде йому та іншим на користь». Отож, давайте прислухаємось до порад братів, які своїм прикладом довели, що життя може бути цікавим, насиченим і екстремальним – це вже за бажанням.

Інна Остапенко,

І курс, економічний факультет